

faa have de Herrer endda deres frie Willie, faa kunne de sige Ja eller Nei, men lad os faa vente, til det Dieblit kommer. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds var faa god at læse Noget op i Formiddags af, hvad jeg har sagt; jeg skal tillade mig at gjøre Sjengjæld ved at oplæse en lille Passus af, hvad det ærede Medlem har sagt, jeg glæder mig over, at det ærede Medlem er her; thi da jeg sidst læste op ved Loven om Søværnets Ordning, sagde han, at jeg læste op, fordi jeg troede at han var fraværende; men jeg vidste godt, at han var her, og nu veed jeg ogsaa, at han er tilstede. Det ærede Medlem sagde i Formiddags: Jeg stemmer imod Loven, for derigjennem at nedlægge en bestemt Protest mod Kjøbenhavns Befæstning. Men i det Foredrag, det ærede Medlem holdt, beviste han, at nu var det Dieblit kommet, da Faren var større efter hans Formening, fordi nu vare de Sagtyndige enige om Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning. Men, naar dette er faa, hvorledes kan faa det ærede Medlem vare imod Kjøbenhavns Befæstning? I Folketingstidenden for 1875—76 Sp. 499 siger det ærede Medlem: „Jeg vil endog indrømme, at, dersom Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning forelaa ganske rent; og dersom de militære Autoriteter alle vare ganske enige om en bestemt Befæstningsplan, vilde jeg maasse, skjøndt det vilde koste mig nogen Anstrengelse efter den Autoritets Ledelse, vi fik i 1864— være tilbøjelig til ogsaa i dette Punkt at give efter; men denne Enighed er ikke tilstede“. Nu siger det ærede Medlem, at vi ere blevne enige (Hofsteins Ledelse): Det har jeg ikke sagt, der er andre Autoriteter end de ærede Medlemmer). Ja nu kom vi strax der ind paa en Definition af, hvad der skal forstaaes ved Autoriteter. Men selv om der var en Indskrænkning i denne Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem, havde det ærede Medlem dog faa langt fra jaget denne Tanke om Kjøbenhavns Befæstning fra sig, faa langt som nu, at han dog havde tænkt sig det muligt at kunne tiltræde den. Jeg siger ikke om det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjør), at han har tænkt sig samme Mulighed, men det ærede Medlem er paa samme Veie, thi hvad det ærede Medlem erkjender for fuldstændig rigtigt for Sjælland, kan han jo ikke ville være med til at erklære for fuldstændig galt for Sjælland. Det ærede Medlem erkjender, at Forholdene og Vilkaarene kunde træffe sig faa ubelidigt, at Sjænder rykker ind i Sjælland uden Varsel, faa at det ikke blev muligt, selv om man vilde, at samle hele Hæren til en afgjørende Kamp. I faa Tilfælde, er der ikke Tale om en Kamp i aaben Mark; men faa maa Garnisonerne i Sjælland have et befæstet Sted, en Reduit, hvortil de kunne, trække sig tilbage. I Kraft heraf holder det ærede Medlem paa, at der skal anlægges en Befæstning i Sjælland; men jeg tillader mig at spørge: Kan ikke det samme

Tilfælde indtræde ligeoverfor Sjælland og skulle da Garnisonerne paa Sjælland ikke ogsaa have en Reduit, hvortil de kunne trække sig tilbage? Jeg tror at minde, at det ærede Medlem tidligere har erkjendt dette som en Nødvendighed, kun vil han ikke have Kjøbenhavn som en saadan Reduit. Men derpaa er det ikke, det i Dieblittet kommer an. I Principet ere vi enige: Der skal være en Reduit i Sjælland, og der skal være en Reduit paa Sjælland. Men vi ere da tillige enige i Hovedpunkterne i en Forsvarsplan. Der staar kun tilbage at faa afgjort Reduiternes Belliggenhed, men dette Spørgsmaal kan ganske roligt opsættes, indtil der af den høitærede Regjering bliver forelagt et Lovforslag derom. Jeg stemte i 1876 mod den Lov, der den Gang var bleven vedtaget af Venstre ved 3die Behandling, da den skulde gaa over i det andet Thing. Jeg stemte imod den, fordi den den Gang tilsyneladende var et Udtryk for, hvad man troede var til Baade for Forsvaret, og jeg var af den stik modsatte Mening med Hensyn dertil. Under saadanne Forhold finder jeg det altid rigtigt at stemme imod en Lov. Derimod agter jeg ikke at stemme imod det foreliggende Lovforslag. Jeg gjør det ikke, fordi der ikke er noget Menneste her i Thinget, der vil vedkjende sig, at det er en Lov, der kan bruges til Andet end til at forandres, og naar de Herrer foretrække at lade Landstinget læse Korrektur paa deres Arbejde fremfor at lade Folkethinget gjøre det, faa vil jeg ikke undlade at gaa med i det fælles Skibbrud.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagd: Ja, da Diskussionen nu er kommen ind i en helt anden Gade, frasalder jeg Ordet.

Taug: Det har undret mig, at denne Forhandling ikke er stoppet endnu. Jeg synes, at vi allerede ved 2den Behandling fik Nok af disse apokryfiske Udtalelser, om hvilke Ingen vidste, hvor de til Slutning skulde føre hen. Det var jo akkurat, som om man vilde gaa ud paa et Skib, hvor der hverken var Styrmand eller Ror, og give sig til at seile i den Rante: Vi gaa, hvorhen Skibet fører os. Jeg ser ikke, at man ved Forhandlingerne idag er kommen en Smule længere; jeg tror virkelig, det er meget rigtigt, hvad en æret Kaler sagde ved 2den Behandling, at dette Spørgsmaal var blevet et Talecæmne, Thinget havde faaet; Thinget var ikke længere beslutningsdygtigt. Det var ved at blive træet og mæt af Dage, det maatte nu herester sende Arbejdet over til Landstinget for at se, om det kunde gjøre Noget ud deraf. Se, det finder jeg nu, er en meget daarlig Erklæring at afgive om sig selv,